

Η ώρα της συγχώρεσης και της επιστροφής

/ Γνώμες

• Σωτήριος Θεολόγου, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.

Βρισκόμαστε στο κατώφλι της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, και σήμερα θυμόμαστε, κατά το συναξάρι της ημέρας, «τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ».

Η Εκκλησία μάς θυμίζει την έξοδο του Αδάμ από τον Παράδεισο. Δεν το κάνει για να μας γεμίσει ενοχές. Το κάνει για να μας θυμίσει ποιοι είμαστε. Είμαστε άνθρωποι που κάποτε βγήκαν από το φως. Άνθρωποι που δοκίμασαν να ζήσουν χωρίς τον Θεό. Και το αποτέλεσμα ήταν η απομάκρυνση, η μοναξιά, ο φόβος.

Σήμερα, η Εκκλησία μάς παρουσιάζει την πρώτη πόρτα για να οδηγηθούμε και πάλι κοντά στο Θεό, αν θέλουμε· και αυτή η πόρτα είναι η συγχώρεση. Να συγχωρήσουμε τους αδερφούς μας, για να λάβουμε και τη συγχώρεση από το Θεό.

«ἐάν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐάν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν», μάς λέει ο Χριστός.

Χωρίς συγχώρεση, η νηστεία γίνεται τύπος. Γίνεται δίαιτα. Γίνεται εξωτερική άσκηση. Χάνει το νόημά της και γίνεται για τα μάτια του κόσμου και να τιμηθούμε από τους ανθρώπους. Με συγχώρεση, όμως, γίνεται πορεία ελευθερίας. Γιατί η καρδιά ελαφραίνει. Και μόνο η ελαφριά καρδιά μπορεί να πετάξει προς τον Θεό.

Η αρχή της Μεγάλης Σαρακοστής γίνεται από τη συγχώρεση. Όχι από το φαγητό. Όχι από το τι θα φάμε και τι θα πιούμε.

Η Σαρακοστή αρχίζει από την καρδιά. Να αφήσουμε όλα αυτά που μας βαραίνει και όλα αυτά που μας κρατάνε μακριά από το Θεό και να κάνουμε το πρώτο βήμα.

Ο Θεός δεν περιμένει την τελειότητά μας. Γνωρίζει πολύ καλά ότι είμαστε άνθρωποι με πάθη και με αδυναμίες. Όμως, περιμένει την κίνησή μας. Μόλις δει την παραμικρή στροφή της καρδιάς, τρέχει, όπως ο πατέρας της παραβολής του Ασώτου. Δεν στέκεται να μετρήσει λάθη. Ανοίγει την αγκαλιά Του για να χωρέσουμε όλοι.

Απόψε, με τον Εσπερινό της Συγχωρήσεως, δεν θα κάνουμε ένα τυπικό έθιμο. Δεν θα πούμε απλώς «συγχώρεσέ με» από συνήθεια. Θα κάνουμε μια πράξη ελευθερίας. Θα σπάσουμε τον κύκλο της υπερηφάνειας. Θα κάνουμε το πρώτο βήμα επιστροφής.

Ίσως να είναι δύσκολο. Ίσως να πονά. Αλλά μόνο έτσι ανοίγει ο Παράδεισος.

Ας εισέλθουμε στη Μεγάλη Τεσσαρακοστή όχι ως άνθρωποι που τηρούν έναν θρησκευτικό κανόνα, αλλά ως παιδιά που θέλουν να επιστρέψουν στον Πατέρα. Με καρδιά ταπεινή. Με διάθεση συγχώρεσης. Με ελπίδα.

Αδερφοί μου,

Δεν τα έχουμε όλα λυμένα. Δεν έχουμε αντιμετωπίσει όλα τα ζητήματα της ζωής μας. Είμαστε άνθρωποι με λάθη, με σφάλματα, με αστοχίες.

Δεν περιμένει ο Θεός από εμάς να κάνουμε και τα 100 βήματα τώρα.

Περιμένει να δει την αλλαγή μας και το πρώτο βήμα. Να συγχωρήσουμε και να λάβουμε την συγχώρεση από τους υπόλοιπους ανθρώπους.

Είναι εύκολη;

Όχι. Δεν είναι εύκολη. Δεν είναι συναίσθημα. Δεν είναι δικαιολόγηση του άλλου.

Είναι απόφαση. Απόφαση να μην κρατώ μέσα μου το δηλητήριο. Απόφαση να μη ζω δεμένος με το τραύμα. Απόφαση να αφήσω τον Θεό να είναι ο Κριτής και όχι εγώ. Απόφαση να κοιτάξω τον δικό μου εαυτό και τα δικά μου σφάλματα.

Η ζωή μας είναι γεμάτη από αναβολές. «Αύριο θα αλλάξω». «Αύριο θα μιλήσω». «Αύριο θα συγχωρήσω». Όμως το Ευαγγέλιο δεν μιλά για αύριο. Μιλά για τώρα.

Σήμερα είναι η ώρα. Η ώρα να κοιτάξουμε μέσα μας. Η ώρα να σταθούμε με ειλικρίνεια απέναντι στον Θεό και στους ανθρώπους.

Γιατί αυτή είναι η ώρα.

Η ώρα της συγχώρεσης.

Η ώρα της επιστροφής στο σπίτι του Θεού.

«Τὸν τῆς Νηστείας καιρὸν, φαιδρῶς ἀπαρξώμεθα, πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς ἑαυτοὺς ὑποβάλλοντες, ἀγνίσωμεν τὴν ψυχὴν, τὴν σάρκα καθάρωμεν, νηστεύσωμεν ὡσπερ ἐν τοῖς βρώμασιν ἐκ παντὸς πάθους, τὰς ἀρετὰς τρυφῶντες τοῦ Πνεύματος, ἐν αἷς διατελοῦντες πόθῳ, ἀξιωθείημεν πάντες, κατιδεῖν τὸ πάνσεπτον Πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα, πνευματικῶς ἐναγαλλιώμενοι.» (Στιχηρὸ Ἑσπερινοῦ Κυριακῆς).

Καλή Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή!

Καλό αγώνα και με το καλό να εορτάσουμε την Ανάσταση του Χριστού!